

श्रुत्वा 'एतद् आगतश्च च 'अस्मि, त्वं च दृष्टो मया प्रभो,

कथयाम्य् अधुना तां ते पुष्पदन्तोदितां कथां । 39

किं त्वं एवं कौतुकं मे ऽस्ति, कथ्यतां केन हेतुना

स पुष्पदन्तस् त्वं च 'अपि माल्यवान् इति विश्रुतः । 40

काणभूतेरु इति श्रुत्वा, गुणाढ्यस् तम् अभारत,

गङ्गातीरे ऽग्रहारो ऽस्ति नाम्ना बड्गसुवर्णाकः । 41

तत्र गोविन्ददत्ताख्यो ब्राह्मणो ऽभूद् बड्गश्रुतः,

तस्य भार्या 'अग्निदत्ता च बभूव पतिदेवता । 42

स कालेन द्विजस् तस्यां पञ्च पुत्रान् अजीजनत्,

ते च मूर्खाः सुव्रपाश्च च बभूवुरु अभिमानिनः । 43

अथो गोविन्ददत्तस्य गृहान् अतिथिरु आययौ

विप्रो वैश्वानरो नाम, वैश्वानर इव 'अपरः । 44

गोविन्ददत्ते तत्कालं गृहाद् अपि वह्निःस्थिते,

तत्पुत्राणाम् उपागत्य कृतं तेन 'अभिवादनं । 45

ह्यसमात्रं च तैस् तस्य कृतं प्रत्यभिवादनं,

ततः स कोपान् निर्गन्तुं प्रारभे तद्गृहाद् द्विजः । 46

आगतेन 'अथ गोविन्ददत्तेन स तथाविधः

क्रुद्धः पृष्टो ऽनुनीतो ऽपि जगाद् 'एवं द्विजोत्तमः । 47

पुत्रास् ते पतिता मूर्खास्, तत्संपर्काद् भवान् अपि,

तस्मान् न भोक्ष्ये तद्देहे, प्रायश्चित्तं न मे भवेत् । 48